

lige saa stærke og nok saa behagelige at have paa som de hjemmestrikkede. Ved at haandstrikke sine Strømper selv, opnaar man næppe een Øre i Timen. Man kunde dog anvende sin Tid bedre og værdsætte sin egen Arbejdskraft noget højere. Der er nok af Arbejde at lægge sine Kræfter i, Arbejder, der vil bære rigere Frugt end et tidsdræbende Haandarbejde, der er overflødigt nu, Maskinerne i saa høj Grad har bemægtiget sig Verden. Der er nok af hjemløse og hjælpeløse Børn, der trænger til Haandsrækning baade i aandelig og legemlig Henseende, der er nok af syge Stakler, der trænger til Hjælp og Oplivelse i deres Ensomhed, der er nok af unge oplyssøgende Mennesker, som vi kunde ofre vor Tid, hvis vi har nogen tilovers, og der er nok i vort eget Hjem at skabe af Hygge, af Fred, af Oplysning og Udvikling. Saa det vilde være dumt at holde fast paa Strikkepinden og Synaalen, trods det, at Tiden er vokset fra disse Haandarbejdsredskaber. Marie.

Karen.

Fru Louise Nimb har i disse Dage udsendt en Bog under ovenstaaende Titel, som vil finde mange interesserede Læsere; thi Fru Nimb kan paa den elskværdigste Maade — man kunde sige paa den mest poetiske Maade — tale om trivielle huslige Smaating, saa det ikke længer bliver Smaating, men store Ting, der hører til Hjemmets Poesi, og man føler, at i samme Forhold som alle disse Ting bliver udført med Troskab og Flid, vil det blive smukt og hyggeligt i Hjemmet.

Forfatterinden har nemlig haft den fattige, unge Tjenestepige for Øje, den unge Pige, der forlader Kommuneskolen for umiddelbart derefter at søge Tjeneste uden at have fjerneste Begreb om det Arbejde, der fordres af hende. Fru Nimb har derfor i let fortællende Novelleform givet en værdifuld Anvisning paa alle de huslige Arbejder, som paahviler en Tjenestepige i et velhavende Hus. Da Forfatteren har tænkt sig Bogen indført som Læsebog i de to sidste Klasser i Kommune-Pigeskolerne, er den for den pædagogiske Sides Skyld bearbejdet af Institutbestyrerinde R. Koppel.

Der findes Anvisning for den unge Pige i de mindste Enkeltheder i huslige Ting. Hvorledes Glas og Kopper afvaskes, Knive slibes, Afskylning af Kar- og Gulvklude, kort sagt om de hundrede Smaating i et Hus under de daglige Forhold. Om Ugerengøring, om Hovedrengøring, om Vask, Stivning og Strykning, og under disse Meddelelser, som let kunde blive trættende, forstaar Forfatteren at holde Læserens Interesse fast. Det er nemlig „Karen“, der fortæller det alt sammen for sine yngre Søkende for at lette dem Forstaaelsen af deres Pligter, naar de som hun skal tjene sit Brød mellem Fremmede. Desuden sætter Fru Nimb nu og da et venligt Billede ind mellem sine Anvisninger, som f. Eks. da hun slutter Afdelingen om Ugerengøring. Hun siger nemlig: „Huset, det véd jeg, er nu rent og propert, mit Herskab tilfreds, og jeg kan rolig gaa til Hvile for ikke at vaagne før Søndag Morgen, den dejlige Søndag, da Solen vækker mig med sine muntre,

lyse Straaler, og Fuglene syngende hilser mig: „God Morgen“.

At Karen er en sjælden dydig Tjenestepige, der kun har sin Glæde i at gøre sit Arbejde udmærket og vinde sit Herskabs Yndest, kan man tænke sig, da den er bestemt til Skolebrug for at retlede de unge Tjenestepiger. Men Bogen har efter vor Mening en større Betydning, som vi ikke véd, om Forfatteren selv har tænkt — og det er Klarheden over det umulige for de smaa 14—16 Aars Piger fra fattige Hjem i at paatage sig Tjenestepigearbejdet uden først at have gaaet en Husgerningsskole igennem. Thi forlanges der saa meget i et Hus, som Fru Nimb har skildret — og vi kan ikke se, at hun har overdrevet det — saa maa den unge Pige ganske anderledes udstyres med Betingelser i Ordenssans, i Tænksomhed og praktisk Færdighed, hvis hun med Held skal paatage sig Tjenestepigeplads. — „Karen“ vil ogsaa for de unge Fruers Vedkommende, der vil læse den, have den Betydning, at de vil forstaa, hvor ofte de forlanger for meget af den unge Pige, der er gaaet ud og har maattet paatage sig Tjeneste uden at have lært noget. Bogen vil højne det huslige Kvindearbejde, hvilket af mange Mennesker regnes for intet.

„Karen“ er udkommen paa Hagerups Forlag og sælges for 1 Kr. 50 Øre. Den vil have langt mere Værdi som Konfirmationsgave baade i de højere og lavere Lag af Befolkningen, end de mange farveløse Romaner, man ofte byder de unge Konfirmandinder. J. M.

Bøger og Tidsskrifter.

Hvad alle Kvinder bør vide af Mrs. Duffey, paa dansk ved Erna Juel-Hansen, paa R. Stjernholms Forlag, bliver sikkert en Bog, som i Fremtiden vil findes i hver Kvindes Hus. Den udkommer i 16 Hefter à 25 Øre, saa den økonomiske Vanskelighed vil ikke blive stor. Saa vidt man kan bedømme en Bog efter første Hefte, er den meget lovende og vil athjælpe et længe følt Savn; thi den gamle Anskuelse om, at Kvinderne skulde leve i Uvidenhed om deres eget Legemes Funktion, er i vore Tider, da Kvindernes Ansvarsfølelse er blevet vakt, afløst af en levende Trang til Oplysning om alt, hvad der angaar deres fysiske og moralske Velfærd som Kvinde og Moder.

Bogen vil behandle den unge Piges legemlige Udvikling, Kærligheden, det ægteskabelige Forhold, Slægtens Forplantning, og vil give omhyggelig Besked om Svangerskabet, Forløsningen og det nyfødte Barns Pleje. Forfatterinden siger: „men to forskellige Klasser af Læsere vil Bogen ikke tiltale — de, der af Princip intet vil vide om disse Ting, og de ildesindede, de urene af Hjertet og dem, der træder Renheden under Fødder.“

Bogen møder i en tiltalende Udstyrelse og Oversætterinden, Fru Juel-Hansens smukke og lette Stil vil selvfølgelig i høj Grad forøge Bogens Værdi.

Norske Kvinders sociale og retslige Stilling af Gina Krog er et Skrift, som er udarbejdet i Anledning af Chikagoudstillingen og bestemt til at indlemmes i det internatio-

nale Bibliotek i Kvindernes Bygning i Chikago. Bogen har den højeste Betydning for Kvindesagen, da den giver en historisk Skildring af Kvindens Stilling i Norge, men da dansk og norsk Lov i adskillige Aar har været den samme, vil Bogen ogsaa i Danmark have lokal Interesse.

Vor Ungdom. Andet og tredje Hefte 1894 er udkommet, og iblandt de mange værdifulde Artikler for Lærere findes der en Artikel om „Undervisning i Hjemmet“, som vi ikke noksom kan anbefale Mødre, der tager sig af deres Børns Opdragelse og Undervisning, at læse.

„Bog og Naal“, Maanedsskrift for kvindelig Undervisning og Opdragelse, redigeret af Th. Lang. Juniheftet bringer Fortsættelsen af Lærerindeuddannelsen i Belgien, Frankrig og Tyskland af samme.

Omrids af Verdensgeografien af Theodor Siersted, paa Thanning & Appels Forlag, slutter sig i sin Plan til den af samme Forfatter tidligere udgivne „Danmarks Geografi“. Antal af Navne og Tal er indskrænket til det nødvendige, derimod er der særligt lagt Vægt paa Fremstillingen af Landenes Naturforhold, Befolkning og Produkter.

Smaablade for døvstumme Nr. 20 giver en udførlig Beskrivelse af „Arbejderhjemmet for døvstumme Piger“. Denne smukke og humane Virksomhed har i Aar udvidet sig i stor Stil, idet der i forrige Uge indviedes en ny Bygning i Løngangsstræde, hvor der kan bo 50 Piger, der paa den mest omhyggelige Maade undervises i Vask og anden Husgerning.

Ved Indvielsen, der holdtes med stor Højtidelighed, var der blandt andet komponeret en Kantate af Leopold Rosenfelt, afsunget af et Kvindekor, der dirigeredes af den ansete og dygtige Koncertmester Frk. Fanny Gætje.

Sporvogns-Takster af H. Stenersen er en nyttig lille Bog for enhver. Den giver Besked om Priserne paa Sporvogne, Drosker og Baade. Den burde være trykt som en Miniature-Almanak, saa Damerne kunde have den i deres Portemonæ.

At bede om Penge.

Fru Louise Heiberg skriver i sit Livs Erindringer blandt andet: Der er et Punkt i de fleste Ægteskaber, som jeg altid har anset for en farlig Fjende for disse, nemlig Pengeforholdet. Hvor ofte ser ikke en Mand med Ængstelse sin kære Halvdel træde ind i sit Studereværelse med Frygt for en Anmodning om Penge, som hans Pung ikke strækker til at udrede? Hvor mangan bitter Følelse opstaar ikke let hos den flittige, arbejdsomme Hustru, naar hun trods al Sparommelighed ideligt og ideligt maa høre de Ord: „Der gaar for meget med, vær dog sparsom!“ Hvor har jeg ikke i mit Liv paa-skønnet, at jeg havde mine egne Indtægter, saa at jeg aldrig behøvede at plage Heiberg med at skaffe, hvad der vilde falde ham tungt at opdrive, hvad der vilde spille hans Tid og maaské bringe ham til det, som saa